
Katedra divadelní vědy

Posudek školitele na diplomovou práci Sandry Vebrové *Portugalské divadlo v době Salazarova režimu*

Diplomová práce Sandry Vebrové je výsledkem studentčina zájmu o problematiku portugalského divadla, které odjela – v rámci zahraniční stáže – studovat také na partnerskou portugalskou univerzitu.

Studentka téma své práce se školitelem v průběhu posledního roku konzultovala a průběžně ho informovala o svých budoucích záměrech. K samotné společné práci nad ucelnějšími kapitolami textu došlo však až v posledních dvou měsících před odevzdáním. Jako školitel mohu konstatovat, že přes veškerou diplomantčinu snahu a její proklamovaný zájem o komentáře, se na výsledné podobě práce projevil jak nedostatek času, tak (a to možná zásadněji) nemalý rozdílný pohled autorčin a školitelův na výslednou podobu samotného textu.

Na okraj si dovolím poznamenat, že jako školitel jsem definitivní podobu práce, tj. kompletní verzi, včetně příloh, upravených bibliografických odkazů, závěru, ale i některých upravených pasáží, měl možnost (s ohledem na časový tlak) vidět až ve svázané podobě.

Původním záměrem práce S. Vebrové byla snaha představit českému čtenáři oblasti portugalského divadla, které jsou tuzemskému publiku neznámé, především pak divadelní život v období Salazarovy diktatury. Autorka se snažila pracovat jak s portugalskou, tak s dostupnou tuzemskou literaturou. Výsledkem je kompilační práce, která zpracovává především informace ze sekundárních zdrojů a v několika případech se je snaží doplňovat a komentovat vlastními postřehy a interpretacemi materiálů.

Závěrem bych rád učinil několik poznámek jako školitelský komentář k výsledné podobě práce – od těch formálních až po ty koncepčně a metodologicky zásadnější:

- v textu práce zůstaly jak hrubé gramatické chyby (vyplívá (s. 66), tuška (s. 43) aj.), tak nespočet drobnějších nesrovnalostí (od chybějících uvozovek, interpunkce,

Katedra divadelní vědy

překlepy, ale i chybné přepisy slov > viz *bonifantes* (s. 63) a *bonifrates* (s. 21), ačkoli se jedná o tentýž pojem, název lisabonského divadla není *Trinidad* ale *Trindade* (s.40) aj.);

- v obrazové příloze by bylo vhodné např. datovat jednotlivé fotografie; nezbytné by však bylo uvést jejich zdroj;

- jako školitel jsem uvítal, že se diplomantka snaží čtenáři přiblížit v tuzemsku neznámé divadelní hry ve vlastních překladech, přesto by bylo vhodné překlady podrobit revizi a upravit zásadní nepřesnosti;

- užívání portugalských názvů a jejich českých překladů je v práci velmi chaotické, nekonceptní a působí při čtení velmi zmateně;

- autorka používá pro své psaní styl, který navenek působí učesaně a vzletně, v mnoha případech (a to většinou) je však spíše jen vyprázdněným ornamentem a okrášením stylu, jež zakrývá informační prázdnotu – mnohé obecné a vágní informace jsou tak redundantně opakovány a nepřinášejí čtenáři přílišný užitek;

- na výsledné podobě práce je stále ještě velmi znatelně vidět nepříliš vhodná práce se zdroji, kdy některé informace jsou přebírány a citovány značně nekonceptně (viz přebírání citace děje hry z portugalské disertační práce apod.)

- závěrečnou dvoustránkovou kapitolu (Závěr) považuji za velmi neadekvátní; charakter a podstata diplomové práce by si žádala, aby se autorka alespoň pokusila o hlubší syntézu získaných poznatků;

O mnohých výše naznačených otázkách jsme s diplomantkou hovořili, nicméně školitel se přes odlišnost pohledů rozhodl respektovat autorčinu samostatnost a její autorství, ačkoli výslednou podobu práce nepovažuje za příliš šťastnou. Proto diplomovou práci S. Vebrové doporučuji k obhajobě i v této podobě, nicméně očekávám, že v širší diskusi bude schopna své postoje i práci samotnou obhájit; navrhuji hodnocení dobře.

V Praze 25. ledna 2012

Mgr. Petr Christov, Ph.D.